

Ulykken ikke vilde være stor. Paa den anden Side trænge vi overordentlig til et saadant Vagerhus. Beliggenheden er særdeles god, navnlig under saadanne Forhold, hvor Vagere enten skulle lægges ud eller tages ind, thi der er bethdelig Forskjel paa, om Vagerhuset ligger inde paa Orlogsværket eller ude paa Spidsen af Keskshaleøen, Fartøjerne ville kunne være ganske anderledes parate til at gaa ud fra Keskshaleøen end inde fra Flaadens Leie. Men naturligvis er det ikke absolut nødvendigt, at dette Vagerhus bliver indrettet iaar, og der kan jo paany ske Forhandlinger med Havnevæsenet, hvorved der mulig kan opnaas andre Betingelser, og jeg skal derfor ikke videre insistere paa denne Bevilling. — Saa er der Vædringsforslaget angaaende Istandskøttelsen af Christiansøys Havn. Det er stillet af mig og dreier sig om en Bevilling paa 6,000 Kr. Det er Udvalgets Flertal ikke gaaet ind paa, idet der nemlig er en Kontrakt med Forpagteren, som Udvalgets Flertal mener ikke er fordelagtig for Staten. Jeg synes nu imidlertid dog, at den Maade, hvorpaa Udvalget vil fremtvinge en Forandring deri ved at lade Havnen ødelægge, er ikke ganske heldig. Jeg synes dog nok, at Forpagteren paa sin Side, naar Havnens Vedligeholdelse ligger under Staten, maa være berettiget til at mene, at Havnen maa holdes i brngelig Tilstand, og jeg maa indrømme, at den har været overordentlig forsømt i en lang Række af Aar, saa at det forekommer mig, at en Bemyndigelse til at foretage de fornødne Reparationer burde kunne opnaas. — Inden jeg gaar over til § 26, vil jeg omtale en Sag paa § 22, hvorom der ikke er stillet Vædringsforslag. Det er Forstærkningens Gjenindkaldelse. Det vil erindres, at Forslaget var optaget paa Finantsloven for det indeværende Aar, men faldt ved 2den Behandling. Jeg har derefter nøie overveiel, hvorvidt det var rigtig at gjenoptage Forslaget til 3die Behandling. Naar jeg ikke har gjort det, er det paa ingen Maade, fordi jeg er mindre overtydet om det Onkelige i, at man endelig kunde begynde paa en Indkaldelse af Forstærkningen i Overensstemmelse med Hærloven, men det er alene, fordi jeg er overbevist om, at det ikke vilde være muligt at faae Forslaget gennemført ved denne Behandling, navnlig da en Del af de ærede Medlemmer, der ellers pleie at understøtte mig, have erklæret sig derimod. Jeg har ikke troet at kunne gennemføre denne Sag, og har derfor været i Tvivl, om det var gavnligt for Sagen selv at bringe den frem. Da jeg tror, at en saadan Tvivl var vel begrundet, har jeg af den Grund, men ogsaa

alene af den Grund, undladt at gjenoptage Sagen paany ved denne 3die Behandling. Erdu kan jeg med Hensyn til en Sag under § 22 ikke Andet end takke den ærede Ordfører for den Iver, han har vist ved at gjøre Ministeriets Erklæring saaa bejendte for Offentligheden som muligt, idet de samme Aktstykker ere aftrykte baade i Betænkningen til Tillægsbevillingsloven og som Bilag til Vædringsforslagene her. Det er Aktstykker, der ere overmaade fortræffelige — det er i Reglen Aktstykker, der komme fra Krigsministeriet — men det har dog vort mig meget, at den ærede Ordfører har ment, at de i den Grad trængte til at komme til Offentlighedens Kundskab, at de gjentagne Gange bør aftrykkes. Det er de Aktstykker, der angaa Epidemierne i Aarhus og Fredericia.

Jeg gaar nu over til de Vædringsforslag til § 26, som angaa Krigs- og Marineministeriet, og jeg kommer da først til Forslaget under Nr. 120, som tilligemed et Par andre angaa en Sag, hvorom der har været nogen Tale ved tidligere Leiligheder, nemlig dette Træbarakteetablissement paa Amager. Det vil vistnok erindres, at det, Sagen dreier sig om, er, at der er bevilget et Beløb af 50,000 Kr. til at paabegynde et Træbarakteetablissement paa Amager, som var anslaaet til at koste 200,000 Kr., og saa er der desuden bevilget til en Stald dertil en Sum af 55,000 Kr. Nu var der under Forhandlingerne med Rigsdagen ikke lagt nogen særlig Vægt paa, at der netop af denne Sum anvendtes saa meget til det One og saa meget til det Andet, men det var ved Forhandlinger mellem Ministeren og Udvalget, at disse Summer kom frem. Efter at Finantsloven var vedtaget, fremkom der imidlertid Betæneligheder med Hensyn til Hensigtsmæssigheden af den Plan, som var appoveret af Ministeren. Der mentes oprindeligt fra Artilleriets Side, og det blev senere tiltraadt af Ingenieurforpjet, at det var rigtig at indstrænke Barakteetablissementet i det Hele til 2det Artilleriegiment og istedetfor opføre Sommerstalde paa Artillerikasernens Grund. Denne Plan blev forelagt mig og approberet af mig, men samtidig blev det ogsaa yderligere foreslaet, at, da det mindre Træbarakteetablissement jo kun skulde koste Noget over 100,000 Kr., skulde der sættes mere Kraft paa det end beregnet, hvorved man kunde naae at faae det saa vidt færdigt, at Kantonementet paa Amager kunde undgaa. Jeg ansaa dette for at være i og for sig overmaade hensigtsmæssigt og antog ikke, at Thinget vilde reise nogen Indsigelse imod en saadan forandret Disposition over Pen-